Όσιος Λογγίνος

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/3027/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: N/A
Δημιουργία εγγράφου: 13/09/2026 08:33:29

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 17 Νοεμβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: N/A

Βιογραφία

Ἔχεις ἀθλητὴν Χριστὲ Λογγῖνον μέγαν.
Ἔχεις δὲ καὶ Λογγῖνον ἀσκητὴν μέγαν.

Ο Όσιος Λογγίνος ήταν ένας από τους λόγιους και σοφούς της ερήμου ασκητές. Κάποια σοφά αποφθέγματα του, περιλαμβάνονται στον Ευεργετινό, όπου ο Λογγίνος ρωτά τον Αββά Λούκια για διάφορα ζητήματα.

Ο Όσιος Λογγίνος απεβίωσε ειρηνικά.

Γράφει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης στον Συναξαριστή του:

«Ο Όσιος ούτος Λογγίνος αφήκεν ημίν το απόφθεγμα τούτο· «Ώσπερ ο νεκρός ουκ αισθάνεταί τινος, ουδέ κρίνει τινα, ούτω και ο ταπεινόφρων ου δύναται κρίναι άνθρωπον, καν ίδη αυτόν προσκυνούντα τοις ειδώλοις» (σελ. 280 του Ευεργετινού). Ο ίδιος ούτος ερώτησε τον αββάν Λούκιον ούτω· «Θέλω ξενιτεύσαι». Και απεκρίθη εκείνος· «Εάν μη κρατήσης της γλώσσης σου ουκ εί ξένος, όπου αν απέλθης. Και ώδε ουν κράτησον της γλώσσης σου, και ξένος εί». Ερώτησε και δεύτερον· «Θέλω νηστεύσαι». Και απεκρίθη εκείνος· «Είπεν Ησαΐας ο προφήτης. Εάν κάμψης ως κρίκον τον τράχηλόν σου, ουδ' ούτως κληθήσεται νηστεία δεκτή. Αλλά μάλλον κράτησον των πονηρών λογισμών». Ερώτησε και τρίτον· «Θέλω φυγείν τους ανθρώπους». Και απεκρίθη εκείνος· «Εάν μη πρότερον κατορθώσης την αρετήν μετά των ανθρώπων, ουδέ κατά μόνας δύνασαι κατορθώσαι» (σελ. 723 του αυτού).

Ούτος ο Όσιος ερωτήθη μίαν φοράν, ποία αρετή είναι μεγαλιτέρα από όλας, και είπεν. Ότι καθώς η υπερηφανία είναι μεγαλιτέρα από όλας τας κακίας και τα πάθη, ώστε οπού εδυνήθη να ρίψη και τους Αγγέλους από τον Ουρανόν, έτζι εκ του εναντίου η ταπεινοφροσύνη είναι μεγαλιτέρα από όλας τας αρετάς. Επειδή αυτή δύναται να αναβιβάση από τας αβύσσους τον άνθρωπον, καν και ήναι ωσάν τον δαίμονα αμαρτωλός. Διά τούτο και ο Κύριος προτίτερα από όλους μακαρίζει τους πτωχούς τω πνεύματι: ήτοι τους ταπεινούς (σελ. 275 του Ευεργετινού). Γράφεται δε περί τούτου και εν τω χειρογράφω Παραδείσω των Πατέρων, ότι είπε ταύτα τα ψυχοσωτήρια λόγια. «Η νηστεία ταπεινοί το σώμα, η αγρυπνία καθαρίζει τον νούν. Η ησυχία φέρει το πένθος. Το πένθος βαπτίζει τον άνθρωπον, και ποιεί αυτόν αναμάρτητον». Είχε δε ούτος κατάνυξιν πολλήν εν τη ευχή και εν τη ψαλμωδία αυτού. Λέγει ουν εν μιά ημέρα ο μαθητής αυτού. Αββά, ούτός εστιν ο κανών ο πνευματικός, το να κλαίη ο μοναχός εν τη προσευχή αυτού; Και απεκρίθη ο Γέρων. Ναι τέκνον, αυτός είναι ο κανών. Τον οποίον ζητεί ο Θεός. Διατί ο Θεός δεν έκαμε τον άνθρωπον διά να κλαίη, αλλά διά να χαίρη και να ευφραίνεται. Ίνα δοξάζη αυτόν καθαρώς και αναμαρτήτως, ως οι Άγγελοι. Αφ' ου δε ο άνθρωπος έπεσεν εις την αμαρτίαν, εχρειάσθη να κλαίη. Όπου γαρ αμαρτία δεν είναι, εκεί δεν είναι χρεία ούτε κλαυθμού».